

หลวงพ่อดสอบ – การตัดโลภะ

ตอนไปสหรัฐอเมริกา คราวแรก ๆ ไปแวะวัดฮาวาย วัดหลวงพ่อดสอบพระครูปลัดปรีชา ก็ทราบข่าวว่าท่านใช้กล้องถ่ายรูปอย่างดี ราคาเป็นแสน พอถึงฮาวาย หลวงพ่อดสอบพระครูปลัดปรีชาท่านก็มารับ ก็เอากล้องราคาเป็นแสนมาถ่ายรูป พอไปถึงวัดท่านก็ถ่ายรูปหลวงพ่อดสอบ หลวงพ่อดสอบพระครูปลัดปรีชาถือกล้องถ่ายอยู่นั้น หลวงพ่อดสอบพูดว่า

" นี่จะถวายผมหรือ " ท่านรีบถวายหลวงพ่อดสอบทันที

" ครับ ๆ ผมถวายเลยครับ "

หลวงพ่อดสอบก็หยิบมาดูไปมาอยู่นาน พอจะกลับที่พัก หลวงพ่อดสอบก็กล่าวว่า

" เอ้า เอาคืนไป ฉันไม่เอาหรอก " ท่านวางไว้ แล้วก็กลับไป

หลวงพ่อดสอบพระครูปลัดปรีชา ก็บอกให้อาตมาหยิบไปถวาย ท่านยิ้มกับอาตมาว่า

" ผมถวายหลวงพ่อดสอบจริง ๆ ครับ "

จึงหยิบตามหลวงพ่อดสอบไปถึงห้องพัก ก็ส่งกล้องให้หลวงพ่อดสอบ ท่านพูดว่า

" แกเสือกเอามาได้อย่างไร ราคาเป็นแสน ข้าทดสอบกำลังใจเขาดูเท่านั้นเอง "

" แต่ท่านยิ้มให้ผมเอามาอะครับ ท่านบอกว่า ท่านถวายแล้วครับ "

หลวงพ่อดสอบจึงอธิบายให้อาตมาฟังว่า

" ข้าจะทดสอบกำลังใจเขาดู ตอนที่เขาบอกว่า " ให้อ " นั้นแหละ กำลังใจเขาตัดโลภะไปแล้ว เขาตัดโลภะขณะนั้นเป็นแสนทันที ต้องการทดสอบกำลังใจเขาเท่านั้น นี่แสดงว่ากำลังใจใช้ได้ทีเดียว "

แล้วก็สั่งให้อาตมาเอาไปคืนอีกครั้ง

ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่า หลวงพ่อดสอบชอบหยอแหยมเสมอ ๆ ว่า " นี่จะถวายฉันหรือ " ท่านทดสอบกำลังใจแต่ละคนในขณะนั้นว่า จะยอมตัดโลภะในสิ่งนั้น ๆ ในขณะนั้นได้ไหม

อ้ออวย – ทำงานเอาหน้า

มีอยู่ช่วงบวชใหม่ ๆ อาตมาทำงานแบบไม่เต็มที แต่ทำได้เรื่อย ๆ แล้วแต่เขาจะเรียกให้ไป เพราะคิดว่าหลวงพ่อดคงไม่ว่าอะไร มีอยู่วันหนึ่ง หลวงพ่อดจะจัดงานที่ศาลา ๒ ไร่ อาตมาก็ไปช่วยที่นั่น

พอหลวงพ่อดมา ก็รีบขยัน และชอบพูดเสียงดัง ๆ ขวนพระมายนั่น ยกนี้ เรียกว่าอาตมาทำเอาหน้า หลวงพ่อดได้ยินเสียง ก็หันมามองดู แล้วท่านก็สะบัดหน้าไปทางอื่นอย่างเห็นได้ชัด แล้วไม่หันมาทางนี้อีกเลย

อาตมารู้สึกอายในกิเลสที่อยากได้หน้า อายมาก นึกว่าเรานี้จิตใจกิเลสหายมาก ตั้งแต่นั้นก็พยายามทำไปตามหน้าที่ หลวงพ่อดจะเห็นหรือไม่เห็นก็แล้วแต่

พอท่านมา ก็กลัวท่านจะทำหน้าหมั่นไส้เราแล้วสะบัดหน้าอีก ก็เลยต้องคอยหลบบ้าง หรือเสนอหน้าบ้าง แล้วแต่ความเหมาะสมของงาน สิ่งที่หลวงพ่อดไม่ชอบมาก ๆ คือ พวกที่ชอบหลบงานส่วนรวม